

Vrouwen zijn op Tahrirplein geen lustobject meer

De echte revolutie van het Tahrirplein in Kairo: sinds de opstand tegen Mubarak worden vrouwen niet meer lastiggevallen.

**Door onze correspondent
GERT VAN LANGENDONCK**

KAIRO, 11 FEBR. In de lawine van informatie die de voorbije weken uit Kairo stroomde is één – nochtans heuglijk - feitje geheel onopgemerkt gebleven: sinds het begin van de Egyptische opstand op 25 januari worden vrouwen in Kairo niet meer lastiggevallen op straat.

„Aantal keer lastiggevallen op weg naar het werk - 8. Aantal keer lastiggevallen op #tahrir sinds dinsdag - 0. #egypt #jan25”, twittert de Egyptische journaliste Ha-deel op 5 februari.

Het lijkt misschien onbelangrijk in vergelijking met het omverwerpen van een dictatuur, maar voor vrouwen in Kairo is het een echte revolutie. Hoewel Kairo doorgaans een veilige stad is, is het altijd een nachtmerrie geweest voor vrouwen. Vorig jaar lanceerden digitale activisten om die reden nog een ‘HarassMap’ van Kairo waarop vrouwen via email, sms of twitter de plaatsen kunnen invoeren waar ze zijn lastiggevallen zodat anderen die kunnen vermijden.

„Sinds 25 januari is dat helemaal verdwenen,” zegt de 25-jarige Houda. „Ik heb mij in heel mijn leven nog nooit zo veilig gevoeld in Kairo. Het is alsof iedereen voor mekaar uitkijkt. Ik hoop dat dit blijft duren en dat we straks een mooiere samenleving kunnen uitbouwen in Egypte.”

Houda staat niet alleen met haar mening. Vraag het aan eender welke vrouw in Kairo vandaag en zij zal het bevestigen: sinds 25 januari worden ze niet meer lastiggevallen.

Om te begrijpen wat dit betekent voor de Egyptische vrouw volstaat het naar een studie van

het Egyptische centrum voor vrouwenrechten uit 2008 te kijken: 83 procent van de ondervraagde Egyptische vrouwen en 98 procent van de buitenlandse vrouwen had te maken gehad met seksuele intimidatie, en wat daarmee bedoeld wordt zijn doorgaans intieme betastingen die aardig in de buurt komen van verkrachting. Een hoofddoek dragen biedt geenszins bescherming tegen al dat mannelijk geweld.

De Egyptische blogger Wael Abbas, die sinds het begin van de Egyptische opstand niet uit de media is weg te slaan, werd onder meer bekend door van een shockerende video die hij in 2006 maakte en op het internet zette. De video laat zien hoe twee meisjes voorbij een bioscoop in Kairo wandelden tijdens Eid al Fitr, het slotfeest van de Ramadan, toen de stoppen collectief doorsloegen bij een menigte mannen die hen met honderden tegelijk achternazaten en betastten. De politie keek toe zonder in te grijpen. Pas in 2008 werd – heel uitzonderlijk – de chauffeur van een busje veroordeeld wegens het aanranden van de 27-jarige Noha el-Ostaz in de wijk Heliopolis.

Een deel van de verklaring voor dit gedrag ligt in het feit dat Egypte miljoenen gefrustreerde jongemannen telt die niet genoeg geld hebben om te trouwen en dus seksueel niet aan hun trekken komen. Veel van die jongemannen bevinden zich nu ongetwijfeld op het Tahrirplein, waar zij een andere uitlaatklep hebben gevonden voor hun frustraties.

„Het hangt allemaal samen”, zegt Salma Said (25), een activiste op het Tahrirplein, „als je onderdrukt wordt, dan ga je vanzelf op zoek naar andere om te onderdrukken, en vaak zijn dat vrouwen op straat. Nu zijn we allemaal verenigd in dezelfde strijd. Dezelfde mannen die mij vroeger hadden lastiggevallen, beschermen mij nu alsof ik hun dochter was. Dat is een van de redenen waarom wij hier niet wegwillen.”